

Parlaments, ajuntaments, 'blaveros' ... i Fabregat

Ni la premsa de València ni la de Barcelona no s'ha molestat a divulgar un fet ben significatiu, esdevingut justament unes hores abans de la compareixença del president del govern per al debat de la qüestió de confiança. La vesprada abans que el President llançara, en nom propi i del seu partit, repetides invocacions al diàleg amb totes les forces polítiques, i que invocara la necessitat d'escoltar i negociar, es reunia al mateix Parlament la comissió de Transports i comunicacions. En l'ordre del dia de la reunió parlamentària figurava una proposició no de llei, presentada per Izquierda Unida-Iniciativa per Catalunya, sobre el tema —encara viu, malgrat tot— de la recepció de TV3 al País Valencià.

La proposició demanava dues coses ben simples: que el Ministeri alçara els precintes dels repetidors, que estan impeding la recepció normal de les emissions de TV3 en gran part del territori valencià; demanava també que el Ministeri prenguera les mesures necessàries per tal de fer realitat els acords de les Corts valencianes i del Parlament de Catalunya, en el sentit de fer possible la recepció mútua de les respectives televisions. Arribada la votació, es van manifestar a favor de la proposta d'IU-IC els representants de *totes* les forces parlamentàries presents. Tots els partits, el PP, el CDS, CiU, PNB, IU-IC, els andalusistes..., tothom estava a favor d'una proposta tan absolutament inatacable. Tots, excepte el PSOE. I amb els vots del PSOE, la proposta va ser derrotada. Només el PSOE, doncs, exclusivament el PSOE, està a favor de mantenir tancats els repetidors de TV3, de mantenir les multes i de no donar curs a la voluntat dels parlaments de Catalunya i del País Valencià. Curiosament, les declaracions d'aquests parlaments sobre el tema de la televisió, es van prendre amb el vot favorable dels diputats socialistes. Si tot això té alguna explicació coherent, el ciutadà normal és difícil que l'arribi a entendre.

El govern central, el PSOE, el president Lerma, voldrien que el tema de TV3 desapareguera de la circulació, voldrien imposar les seues arbitràries decisions per l'expedient de la repressió i de l'oblit. Voldrien que fóra un tema purament local i marginal. Però no és així: el tema ha arribat ja, i ha estat admés a tràmit, al parlament d'Estrasburg. I dins l'àmbit de l'estat espanyol, ha estat perfectament comprès fora del País Valencià: per exemple, per nombrosos ajuntaments del país Basc, de Galícia, de Caste-

lla i Lleó, de totes bandes, que cada dia estan enviant les seues adhesions formals a favor de la recepció de TV3 al País Valencià. És un tema, que per dignitat i per principi, no s'acabarà fins que tinga l'única solució que pot tenir. La que, per exemple, ha ofert el mateix director General de Telecomunicacions als mallorquins: la recepció lliure de les emissions de TV3 i TVV.

Mentrestant, en una compareixença parlamentària, el director de TVV, Amadeu Fabregat, encara parlava fa pocs dies d'oposar-se a la *invasió* de TV3, com un petit Fidel Castro de vocació numantina,... i era efusivament felicitat per Unió Valenciana per aquesta *mostra de coratge*. Mentrestant, també Unió Valenciana era l'únic partit que no votava a favor d'una major presència del valencià a TVV (on la llengua del país està absent durant hores i hores seguides). Algú, el responsable últim de tot això, hauria de començar a reflexionar sobre qui serà el beneficiari final de tanta contradicció i de tan escassa coherència. No cal molta perspiciàcia. Sí que caldria, però, una mica menys d'obstinació.